

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év november hó 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 5.B.805/2007/40. számú ítéletét **megváltoztatja** annyiban, hogy a kiszabott börtönbüntetésbe a vádlott által 2006. február 10. napján és 2008. január 2. napjától 2008. június 3. napjáig, illetve az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült 3.900 Ft bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2008. június 3. napján kelt 5.B.805/2007/40. számú ítéletével a 2008. január 2. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlottat 2 rb. testi sértés büntette - 1 rb. Btk.170.§ (1) és (5) bekezdés I. fordulat és 1 rb. Btk.170.§ (1), (2) bekezdés - miatt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az eljárásban felmerült 134.984 Ft bűnügyi költségből 113.294 Ft megfizetésére kötelezte a vádlottat azzal, hogy a fennmaradó 21.690 Ft-ot az Állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.60/2008/3. számú átiratában jelezte, hogy a Fővárosi Bíróság a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról elmulasztott rendelkezni. Ennyiben az ítélet megváltoztatását,

egyebekben annak helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta.

A tényállást egyik sértett tekintetében sem vitatta a bántalmazás módja és a bekövetkezett sérülések körében.

Sértett1. esetében a jogi minősítést annyiban kérte megváltoztatni, hogy a vádlott terhére az életveszélyes eredmény vonatkozásában nem eshetőleges szándék, hanem tudatos gondatlanság felrovását indítványozta. Sértett2. sérüléseit illetően kifogásolta, hogy igazságügyi orvosszakértői vélemény nem áll rendelkezésre, így a fej és mellkas zúzódás mibenléte nem tisztázott, amely befolyásolhatja a sérülések gyógytartamát. Álláspontja szerint emiatt az ítélet hatályon kívül helyezése is felmerül. Az időmúlásra figyelemmel a büntetés lényeges enyhítését kérte. A vádlott által megfizetendő bűnügyi költséget a megismételt eljárásban felmerült szakértői költséggel is indokoltnak látta csökkenteni a Be. 403.§ (5) bekezdése alapján.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

A büntetés enyhítése iránt bejelentett fellebbezések nem alaposak, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a beszámítás elmulasztása miatt tett indítvány helytálló.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslat folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségét mind a sértett1., mind a sértett2. sérelmére elkövetett bántalmazások tekintetében teljesítette. Ítélete indokolásában a bizonyítékok mérlegeléséről részletesen számot adott. Az indokolás megfelel az iratok tartalmának, logikus, egyben meggyőző erővel bír.

A védő a tényállást csupán sértett2. sérüléseinek értékelése körében vitatta, érvelését azonban az ítéltábla nem osztotta.

E sértettet mentő szállította a Fővárosi Önkormányzat Szent János Kórház Traumatológiájára, ahol röntgenvizsgálata is megtörtént. Az orvosi lelet és vélemény a röntgen lelet alapján rögzítette az orrcsont lényeges elmozdulás nélküli törését és mellette a zúzódásos sérüléseket. Összességében a várható gyógytartamot 8 napon túl, kb. 28 napban jelölte meg. Önmagában a töréses sérülés 8 napon túl gyógyuló, így a minősítésnél a zúzódások nem játszanak meghatározó szerepet.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás tehát minden tekintetben megalapozott, így az irányadónak tekinthető.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. Az általa elkövetett cselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak és az ítélkezési gyakorlatnak egyaránt megfelel.

A Fővárosi Bíróság jogi indokolásában helyesen fejtette ki, hogy mindkét sértett bántalmazása egyenes szándékkal történt, sértett 1-nél pedig az életveszélyes eredmény bekövetkezéséért eshetőleges szándék róható fel.

Sértett1-et a vádlott igen durván, kitartóan, a felsőtestére ököllel és eszközzel mért ütésekkel bántalmazta. A sértett mindkét oldal sorozat-bordatörését szenvedte el, amelynek az ítéletben írt szövődményei közvetlen életveszélyes állapot kialakulásához vezettek. Az adott esetben - a sértett 45-50 kg testsúlya, a vádlott boxoló múltja, az ittas indulat által vezérelt ütlegetés és a bekövetkezett sérülések alapján - a vádlott gondatlanságának egyik formája sem merülhet fel alappal. A vádlott tudatában nyilvánvalóan fel kellett merülnie, hogy ilyen mértékű bántalmazástól a sértett életveszélybe kerülhet, de ittas indulatában eziránt közömbös maradt. Így az eredményért felrótt eshetőleges szándéka helytálló következtetés eredménye.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság helyesen vette számba és súlyuknak megfelelő nyomatékkal értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket. Vonatkozik ez a védő által kiemelt időmúlás enyhítő hatására is.

A bűncselekmények tárgyi súlya és az alanyi bűnösség foka alapján a Fővárosi Bíróság által halmazati büntetésként meghatározott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás tartama arányos joghátrány, annak enyhítésére az ítéletábra nem látott kellő indokot.

Az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése ugyancsak helytálló.

A védő által hivatkozott Be.403.§ (5) bekezdése az eljárás megismétléséből adódó szükségtelenül felmerült bűnügyi költségére vonatkozik. Az adott esetben azonban a vád módosulása adott alapot az új eljárásra, és a súlyosabb bűncselekmény megítéléséhez szükséges volt az igazságügyi orvosszakértő bevonása, majd védői indítványra került sor a tárgyaláson történő meghallgatására is. Ennek a szakértői bizonyításnak a költsége - bűnössége megállapítása folytán - a vádlottat terheli.

A Fővárosi Bíróság azonban elmulasztotta a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani a kiszabott szabadságvesztésbe.

A vádlott az alapeljárásban a Budai Központi Kerületi Bíróság 12.B.XI.531/2005/19. számú végzés tanúsága szerint 2006. február 10. napján őrizetben volt, amikor elfogatóparancsra előállították. A bíróság azonban az őrizetet megszüntette és elrendelte szabadlábra helyezését. Előzetes fogvatartásban volt a vádlott a

megismételt eljárásban 2008. január 2. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig, majd a másodfokú eljárás befejezéséig.

Az ítélet tábla a fentiek szerint a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján az előzetes letartóztatás idejét beszámította a börtönbüntetés tartamába.

Az elsőfokú ítéletet a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében ezért megváltoztatta, míg valamennyi további törvényes rendelkezését a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködése kapcsán felmerült bűnügyi költségről az ítélet tábla a Be.381.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2008. év november hó 11. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.805/2007/40. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.206/2008/4. számú ítéletében foglalt változtatással 2008. november 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év november hó 11. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő